

mærkninger i Betænkningen, som andre Medlemmer af Udvalget ligeledes have medunderskrevet, udtalt mig noget afvigende fra vore ærede Meningsfæller i Udvalget. Jeg skal ikke her dømme om, hvad Betydning der kan ligge i denne Afvigelse, mulig en temmelig liden, mulig en noget større; det vil mindre afhænge af, hvad der er sket, end af Fremtiden. Med Hensyn til Indstillingerne, da er det en Selvsølg, at, efterat det er erkendt, som den ærede Ordfører bemærkede, at Nr. 2 betyder en effektiv Forfæstelse af Provisoriet, slutte vi os selvsølgelig dertil. Hvad Nr. 3 angaar, skal jeg jo yde den ærede Ordfører med Hensyn dertil som i det Hele min Anerkendelse af hans Udtalelser. Han vil give denne Afstemning over Forslaget til Finantsloven en saa ringe Betydning som mulig. Jeg skal imidlertid sige, at jeg ikke ser rettere, end at, selv efter at Adskillelsen har fundet Sted, spørger den 12te April igjennem ethvert Løb paa dette Budget, og jeg har derfor ikke nogen videre Interesse af at stemme for et saa mærkeligt Forslags Overgang til 2den Behandling. Jeg skal ikke med min Stemme modsætte mig Overgangen, men jeg agter ikke at stemme for denne Overgang. — Jeg har endnu kun een Bemærkning at gjøre, og det er med Hensyn til den subsidiaire Indstilling, der er fremsat af to ærede Medlemmer i Forening med mig, og som forøvrigt nu er bortfalden. Man har udtalt sig, som om det var en Indstilling om at negte Finantsloven, dette er ikke rigtigt. Det var en Indstilling om at negte Provisoriet, som var nedlagt i ethvert Løb, i enhver Linie paa det forelagte Finantslovsforslag. Jeg nævner kun dette til Lydeliggjørelse af vor Stilling. Vi følge altsaa den ærede Ordfører med Hensyn til Nr. 2, og jeg for mit Vedkommende forholder mig passiv ligeoverfor Nr. 3. Forøvrigt skal jeg bemærke, at med Hensyn til den ærede Ordførels Fremstilling af den politiske Situation ligeoverfor Ministeriet er han ikke alene fremtraadt som Flertallets Ordfører, men ogsaa i fuldeste Maal som vor.

Chr. Pedersen: Naar der indgives Begjæring om Afslutning, er en saadan ifølge Forretningsordenen af den Natur, at den hverken lader sig motivere, eller der kan føres nogen Diskussion derom. Hvad der skete den 31te Marts, vilde derfor ganske vist slet ikke være blevet omtalt, dersom ikke det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds (Klein) og den ærede Conseilspresident iqaar havde draget dette Spørgsmaal frem og tillagt det en Betydning, som det ikke i mindste Maade kan have. — Jeg finder mig for mit personlige Vedkommende foranlediget til at paapege nogle Kjendsgjerninger fra den Tid. Jeg hører nemlig blandt de Medlemmer, der forlangte denne Afslutning og indgav Begjæring herom. Da Begjæringen var indgiven, opførte Thingets ærede Formand, hvilke Talere der

var indtegnet, og her var Conseilspresidenten ikke nævnt; altsaa den høitærede Conseilspresident havde ikke begjært Ordet. Men spørger man nu, hvorfor forlangte man Afslutning paa en Sag, som — det er sagt hele Landet rundt — ikke var aadnet til Forhandling, saa vil jeg kun gjøre opmærksom paa, at det var 5te Gang, den her forhandlede, og Afslutningsbegjæringen støttede sig paa den høitærede Conseilspresidentens egen Skrivelse af 28de Marts, i hvilken han slet har erklæret, at han ikke havde Noget at forhandle med Oppositionen om, da han var enig med sine Meningsfæller i Fællesudvalget. Denne Skrivelse fra den ærede Conseilspresident gav Anledning til, at Flere med mig forlangte Afslutning paa Forhandlingerne; thi fornøftigvis maa man dog sige sig selv, at naar den ærede Conseilspresident ikke har Noget at forhandle med Oppositionen om, hvorfor saa nu, Paaskæften, indlade sig paa en vidtløftig Forhandling, hvori den ærede Conseilspresident i Genhold til sin egen Skrivelse ikke agter at deltage? Ja, saa siger man: „men han har dog forlangt Ordet.“ Jeg vil dertil bemærke, at det synes at være en ren Tilfeldighed, naar den ærede Conseilspresident netop paa Foranledning af et æret Medlem, nemlig det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds (Dinesen), rejser sig op og forlanger Ordet paa en Tid, da det ifølge Forretningsordenen ikke var muligt at faae Ordet. Det er de nøgne Kjendsgjerninger, der ligge for. Følge vi saa den ærede Conseilspresident over i Landsthinget, finde vi der hans Bekræftelse paa ikke at ville forhandle med Oppositionen, med Fællesudvalgets Mindretal, som netop repræsenterede Flertallet af begge Thing tilsammen. Den ærede Conseilspresident har nemlig selv erklæret ovre i Landsthinget, — det kan læses Sp. 1025 i Landsthingstidenden, — at, hvad Ministeriet kunde have ønsket at forhandle om med Udvalget, vilde have indskrænket sig til en Forhandling med Flertallet; men Flertallet var netop den ærede Conseilspresidentens politiske Meningsfæller. Vi se altsaa det tydeligere bestyrket, at den ærede Conseilspresident ikke agtede at forhandle med Oppositionen; men at rejse en indbyrdes Forhandling her i Thinget, og derved give Landsthinget Leilighed til før Folkethinget at afslutte sin Forhandling og Afstemning over Finantslovsforslaget, ansaa jeg ikke for at være heldigt for Folkethingets Fortrinset til først at gjøre Finantslovsforslaget færdigt fra sin Side, og det var derfor i Genhold til denne Betragtningssaaade og i Genhold til den ærede Conseilspresidentens Skrivelse af 28de Marts, at Begjæring om Afslutning blev indgiven. Det staar derfor for mig som en uopløselig Gaade, hvorledes den ærede Conseilspresident kan ligesom søge at lægge Skylden for Provisoriet over paa denne Folkethingets Afslutning Paaskæstordag her i Thinget. Jeg er ikke bleven klog af den Or-